

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Wildowicz

Protokolant: Martyna Żywicka

po rozpoznaniu w dniach 27 listopada 2019 r. i 15 stycznia 2020 r. sprawy:

K. D., syna L. i B. z domu R., urodzonego (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 29 czerwca 2019 roku w B. dokonał uszkodzenia ciała wspólnie zamieszkującej z nim konkubiny M. M. w ten sposób, że wielokrotnie zadawał jej ciosy w głowę i twarz przez co doznała obrażeń ciała w postaci zasinienia lewego łokcia, lewego nadgarstka i wierzchniej części dłoni, zasinienia obu oczodołów, zasinienia i rozcięcia dolnej wargi, otarcia naskórka na twarzy za lewym uchem oraz zasinienia na uchu, co skutkowało naruszeniem czynności narządu ciała trwającego nie dłużej niż 7 dni,

tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k.

2. w dniu 29 czerwca 2019 roku około godziny 04:40 w B. przy ul. (...) znieważył funkcjonariuszy Policji sierż. G. P. i sierż. A. S. słowami wulgarnymi powszechnie uznanymi za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych,

tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.

I. oskarżonego **K. D.** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie 1 aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 29 czerwca 2019 r. w B., przy ulicy (...), wielokrotnie uderzył rękoma zamieszkującą wspólnie z nim konkubinę M. M. w głowę i twarz w wyniku czego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci zasinienia na grzbietowej powierzchni dłoni prawej, na lewym przedramieniu, licznych otarć naskórka twarzy, zasinienia lewego oczodołu oraz obrzęku wargi dolnej, co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni, **to jest popełnienia czynu z art. 157 § 2 k.k.** i za to na mocy art. 157 § 2 k.k. skazuje go na **karę 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny**, ustalając wysokość 1 (jednej) stawki dziennej na **kwotę 10 zł. (dziesięciu złotych);**

II. oskarżonego **K. D.** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie 2 aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 29 czerwca 2019 r. w B., przy ulicy (...), znieważył funkcjonariuszy Policji z Komendy Powiatowej Policji w B. G. P. i A. S. używając wobec nich słów wulgarnych powszechnie uznanych za obelżywe, podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, **to jest popełnienia czynu z art. 226 § 1 k.k.** i za to na mocy art. 226 § 1 k.k. skazuje go na **karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny**, ustalając wysokość 1 (jednej) stawki dziennej na **kwotę 10 zł. (dziesięciu złotych);**

III. na mocy art. 85 § 1 i § 2 k.k., art. 86 § 1 i § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **karę łączną 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny** ustalając wysokość jednej stawki dziennej na **kwotę 10 zł. (dziesięciu złotych);**

IV. na mocy art. 63 § 1 i § 5 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny zalicza oskarżonemu zatrzymanie od godziny 10:25 w dniu 29 czerwca 2019 r. do godziny 17:50 w dniu 30 czerwca 2019 r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 zł. (dwustu złotych) tytułem opłaty oraz kwotę 147,84 zł. (sto czterdzieści siedem złotych i osiemdziesiąt cztery groszy) tytułem pozostałych kosztów sądowych.

Sędzia:

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.1.1.	K. D.	W dniu 29 czerwca 2019 r. w B., przy ulicy (...), wielokrotnie uderzył rękoma zamieszkującą wspólnie z nim konkubinę M. M. w głowę i twarz w wyniku czego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci zasinienia na grzbietowej powierzchni dłoni prawej, na lewym przedramieniu, licznych otarć naskórka twarzy, zasinienia lewego oczodołu oraz obrzęku wargi dolnej, co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. K. D. pozostawał z M. M. we wspólnym pożyciu, zamieszkiwali wspólnie w B. przy ulicy (...).	zeznania M. M.	22 - 25, 115 - 116	
wyjaśnienia K. D.	62 - 62v, 114v - 115		
2. w dniu 29 czerwca 2019 r., około godziny 04:00, M. M. wróciła do domu z dyskoteki. Po wejściu do mieszkania, K. D. zaczął ją uderzać rękoma w głowę i twarz.	zeznania M. M.	22 - 25, 115 - 116	
zeznania A. W. (1)	32v - 33, 116		
zeznania M. B.	64v - 65, 116v		
zeznania G. P.	11v, 131 - 131v		

zeznania A. S.	16v - 17, 130v - 131		
zeznania P. S.	76v, 116v - 117		
3. W wyniku w/w zachowania K. D. pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci zasinienia na grzbietowej powierzchni dłoni prawej, na lewym przedramieniu, licznych otarć naskórka twarzy, zasinienia lewego oczodołu oraz obrzęku wargi dolnej, co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni.	sprawozdanie sądowo - lekarskie wraz z opinią	73	
dokumentacja fotograficzna	29 - 31		
1.1.2.	K. D.	W dniu 29 czerwca 2019 r. w B., przy ulicy (...), znieważył funkcjonariuszy Policji z Komendy Powiatowej Policji w B. G. P. i A. S. używając wobec nich słów wulgarnych, powszechnie uznanych za obelżywe, podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 29 czerwca 2019 r. w B., przy ulicy (...), funkcjonariusze Policji z Komendy Powiatowej Policji w B. G. P. i A. S. przeprowadzali	zeznania G. P.	11v, 131 - 131v	

interwencję ze zgłoszenia M. M.. Pokrzywdzona wskazywała, że została pobita przez swego konkubenta. W trakcie interwencji i w związku z wykonywanymi przez w/w funkcjonariuszy czynnościami służbowymi, K. D. używał wobec nich słów wulgarnych, powszechnie uznanych za obelżywe.			
zeznania A. S.	16v - 17, 130v - 131		
zeznania M. M.	22 - 25, 115 - 116		
wyjaśnienia K. D.	62 - 62v, 114v - 115		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.1	zeznania M. M.	<p>Z zeznań pokrzywdzonej wynika, że pozostawała w nieformalnym związku z K. D. (we wspólnym pożyciu), z którym wspólnie zamieszkiwała. W dniu 28 czerwca 2019 r. udała się z koleżanką A. W. (1) do lokalu H. w B.. Brała tam udział w sprzeczce z inną kobietą. Nie była uderzana przez kogokolwiek. Pryśnięto jej gazem w oczy. Po powrocie do domu, K. D. wszczął awanturę. Zaczął ją wyzywać słowami wulgarnymi i po chwili zaczął uderzać ją rękoma w głowę i twarz. Gdy oswobodziła się, wezwała Policję.</p> <p>W ocenie Sądu zeznania M. M. w w/w zakresie są w pełni wiarygodne. Są one bowiem konsekwentne i spójne. Ponadto z pozytywnym skutkiem poddają się weryfikacji przez pryzmat wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego i zasad logiki. Znalazły również potwierdzenie w innych dowodach zgromadzonych w sprawie.</p>	
wyjaśnienia K. D.	<p>Twierdzenia oskarżonego co do tego, że pozostawał we wspólnym pożyciu z M. M. i wspólnie zamieszkiwali, korespondują z zeznaniami pokrzywdzonej i dlatego w tym zakresie Sąd uznał je za wiarygodne.</p>		

zeznania A. W. (1)	<p>Z zeznań A. W. (1) wynika, że w nocy z 28 na 29 czerwca 2019 r. przebywała w towarzystwie (...). Obie były w lokalu H. w B.. Jakkolwiek doszło tam do sprzeczki między pokrzywdzoną, a inną kobietą, to jednak nie były wtedy zadawane jakiegokolwiek uderzenia. M. M. nie doznała wówczas obrażeń ciała, została jedynie pryśnięta gazem w oczy. Z dyskoteki zostały zabrane przez chłopaka świadka, który odwiózł pokrzywdzoną do domu. Z zeznań świadka wynika, że jej chłopak po pewnym czasie ponownie pojechał do miejsca zamieszkania M. M. i widział, że została ona pobita przez swego konkubenta.</p> <p>Zdaniem Sądu zeznania świadka są wiarygodne. Są zbieżne z relacją pokrzywdzonej,</p> <p>konsekwentne i spójne. A. W. (1) to osoba obca dla oskarżonego, a więc nie miała jakiegokolwiek interesu w podawaniu nieprawdy.</p>	
zeznania M. B.	<p>Z zeznań tego świadka wynika, że w dniu 29 czerwca 2019 r. około godziny 03:00 pojechał do lokalu H. w B. by odebrać swoją dziewczynę A. W. (1) oraz jej koleżankę M. M.. Dziewczyny bawiły się wcześniej w</p>	

tej dyskoteci. Świadek widział, że obie miały załzawione oczy (od gazu), nie miały jakichkolwiek obrażeń ciała. W pierwszej kolejności pojechali do miejsca zamieszkania świadka, a następnie odwiózł pokrzywdzoną do jej domu. Po pewnym czasie zadzwoniła M. M., była roztrzęsiona i powiedziała, że została pobita przez swego chłopaka. Świadek pojechał tam ponownie. Była tam już Policja. Widział na twarzy pokrzywdzonej obrażenia ciała, których wcześniej nie posiadała.

W ocenie Sądu zeznania świadka są wiarygodne. Są zbieżne z relacją pokrzywdzonej i A. W. (1), są konsekwentne i spójne. M. B. to osoba obca dla oskarżonego, a więc nie miał jakiegokolwiek interesu w podawaniu nieprawdy.

zeznania G. P.

Zeznania świadka (w zakresie czynu z punktu I wyroku) Sąd uznał za wiarygodne albowiem korespondują one z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, są spójne i konsekwentne. Podkreślić należy, że świadek wykonywał wówczas rutynowe czynności służbowe, nie znał oskarżonego ani pokrzywdzonej, a przebieg interwencji i własne

	<p>spostrzeżenia zawarł w notatce urzędowej sporządzonej bezpośrednio po interwencji, której treść jest zbieżna z jego późniejszymi zeznaniami.</p>	
<p>zeznania A. S.</p>	<p>Zeznania świadka (w zakresie czynu z punktu I wyroku) Sąd uznał za wiarygodne albowiem korespondują one z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, są spójne i konsekwentne. Podkreślić należy, że świadek wykonywał wówczas rutynowe czynności służbowe, nie znał oskarżonego ani pokrzywdzonej, nie miał więc powodu by przedstawiać przebieg interwencji niezgodnie z rzeczywistością.</p>	
<p>sprawozdanie sądowo - lekarskie wraz z opinią</p>	<p>W ocenie Sądu opinia jest pełna, jasna i rzeczowa i dlatego Sąd uznał ją za miarodajną, zarówno w zakresie rodzaju obrażeń ciała stwierdzonych u pokrzywdzonej, mechanizmu ich powstania jak i ich charakteru.</p>	
<p>dokumentacja fotograficzna</p>	<p>dokumenty te nie budzą jakichkolwiek wątpliwości, nie były również kwestionowane przez strony.</p>	
<p>zeznania P. S.</p>	<p>Z zeznań świadka wynika, że w czasie trwania dyskoteki pokrzywdzona</p>	

	<p>brała udział w szarpaninie z inną kobietą, nie dochodziło do zdawania ciosów. Świadek nie widział na twarzy pokrzywdzonej obrażeń ciała.</p> <p>W ocenie Sądu zeznania świadka są wiarygodne. Pochodzą od osoby obcej dla oskarżonego, a więc nie mającej interesu w podawaniu nieprawdy.</p>	
1.1.2	zeznania G. P.	<p>Zeznania świadka (w zakresie czynu z punktu II wyroku) Sąd uznał za wiarygodne albowiem korespondują one z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie (w tym wyjaśnieniami oskarżonego), są spójne i konsekwentne. Podkreślić należy, że świadek wykonywał wówczas rutynowe czynności służbowe, nie znał oskarżonego, nie miał powodów by przedstawiać przebieg interwencji niegodnie z rzeczywistością, a jej przebieg i własne spostrzeżenia zawarł w notatce urzędowej sporządzonej bezpośrednio po interwencji, której treść jest zbieżna z jego późniejszymi zeznaniami.</p>
zeznania A. S.	<p>Zeznania świadka (w zakresie czynu z punktu II wyroku) Sąd uznał za wiarygodne albowiem korespondują one z innymi dowodami</p>	

	<p>zgromadzonymi w sprawie (w tym wyjaśnieniami oskarżonego), są spójne i konsekwentne. Podkreślić należy, że świadek wykonywał wówczas rutynowe czynności służbowe, nie znał oskarżonego ani pokrzywdzonej, nie miał więc powodu by przedstawiać przebieg interwencji niezgodnie z rzeczywistością.</p>	
<p>zeznania M. M.</p>	<p>Zeznania świadka (w zakresie czynu z punktu II wyroku) Sąd uznał za wiarygodne albowiem korespondują one z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie (w tym wyjaśnieniami oskarżonego), są spójne i konsekwentne.</p>	
<p>wyjaśnienia K. D.</p>	<p>Wobec treści zeznań pokrzywdzonych, przyznanie się przez K. D. do popełnienia czynu na szkodę funkcjonariuszy Policji nie mogło budzić jakichkolwiek wątpliwości. Sąd nie doszukał się powodu, dla którego oskarżony miałby bezpodstawnie siebie obciążać.</p>	
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia K. D.	Wyjaśnienia oskarżonego, w których zaprzeczał by uderzał M. M. rękoma w głowę i twarz, na skutek czego miała doznać obrażeń ciała i sugerował, że doznała ich w czasie pobytu w dyskoteci, podczas bójki z inną dziewczyną, są niewiarygodne gdyż nie znalazły potwierdzenia w jakimkolwiek dowodzie, przeczą im dowody omówione wyżej. Zdaniem Sądu stanowią wyłącznie przyjętą przez oskarżonego linię obrony.	
zeznania E. L. (k. 57v o 58, 131v - 132)	Dowód nie mający znaczenia dla ustaleń w zakresie okoliczności, w jakich pokrzywdzona doznała obrażeń ciała albowiem świadek jedynie słyszała o jakimś zajściu w lokalu H., czy też w okolicy lokalu, z udziałem pokrzywdzonej. Świadek nie widziała tego zajścia i nie widziała jak wyglądała M. M. gdy odjeżdżała do domu.		
zeznania G. L. (k. 51v - 53v, 132 - 132v)	Z zeznań świadka nie wynika, jak utrzymywał oskarżony, że stwierdzonych obrażeń ciała pokrzywdzona doznała w czasie pobytu w dyskoteci H.. Z zeznań świadka wynika jedynie, że M. M. miała czerwoną twarz na skutek użycia		

	gazu. Świadek nie widziała u niej obrażeń ciała.		
zeznania A. W. (2) (k. 132v - 133)	<p>Zeznania świadka, co do tego, że tej nocy pod lokalem H., pokrzywdzona została uderzona w twarz przez jakiegoś mężczyznę, są zupełnie niewiarygodne. Po pierwsze przeczą temu dowody omówione wyżej. Z zeznań innych świadków wynika, że zdarzenie, w którym brała udział pokrzywdzona sprowadzało się wyłącznie do szarpania i co istotne jej przeciwnikiem była kobieta, a nie mężczyzna. Po drugie, musi budzić poważne wątpliwości możliwość dostrzeżenia przez świadka dokładnie jak wyglądało zdarzenie (odległość kilkudziesięciu metrów, ciemność, wiele będących tam osób, dynamika zajścia). Po trzecie, świadek nie widział jak wyglądała twarz pokrzywdzonej gdy ta odjeżdżała do domu. Po wtóre, A. W. (2) to przyjaciel K. D., a więc niewątpliwie chciał mu pomóc w uniknięciu odpowiedzialności karnej.</p>		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	punkt I części rozstrzygającej	K. D.

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Dowody zgromadzone w sprawie wykazały ponad wszelką wątpliwość, że oskarżony w dniu 29 czerwca 2019 r. w B., przy ulicy (...), wielokrotnie uderzył rękoma zamieszkującą wspólnie z nim konkubinę M. M. w głowę i twarz w wyniku czego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci zasinienia na grzbietowej powierzchni dłoni prawej, na lewym przedramieniu, licznych otarć naskórka twarzy, zasinienia lewego oczodołu oraz obrzęku wargi dolnej, co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni.</p> <p>K. D. zachowaniem swoim wyczerpał więc wszelkie ustawowe znamiona czynu zabronionego przewidzianego w art. 157 § 2 k.k.</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	punkt II części rozstrzygającej	K. D.

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Dowody zgromadzone w sprawie wykazały ponad wszelką wątpliwość, że oskarżony w dniu 29 czerwca 2019 r. w B., przy ulicy (...), znieważył funkcjonariuszy Policji z Komendy Powiatowej Policji w B. G. P. i A. S. używając wobec nich słów wulgarnych, powszechnie uznanych za obelżywe, podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych.</p> <p>K. D. zachowaniem swoim wyczerpał więc wszelkie ustawowe znamiona czynu zabronionego przewidzianego w art. 226 § 1 k.k.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. D.	I	czyn przypisany oskarżonemu w punkcie I części rozstrzygającej wyroku	Sąd uznał, że orzeczona wobec oskarżonego kara grzywny jest odpowiednia biorąc pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące, a także warunki i właściwości osobiste sprawy oraz stopień jego zawinienia i stopień społecznej szkodliwości czynu. Okolicznością łagodzącą jest niewątpliwie to, że oskarżony nie był dotychczas karany sądownie (k. 69).

Niewątpliwie występki, którego dopuścił się K. D. cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości i wysoki stopień winy. Oskarżony dopuścił się zamachu na tak istotne dobro chronione prawem jakim jest zdrowie i życie innego człowieka. Zaatakował przy tym osobę od siebie słabszą, kobietę, swoją partnerkę życiową. Działal przy tym bez powodu, pokrzywdzona w żaden sposób nie prowokowała go. Co więcej, K. D. mając możliwość rozpoznania faktycznego i społecznego znaczenia czynu, mając możliwość zgodnego z prawem zachowania, nie będąc przez nikogo zmuszanym, zdecydował się popełnić przestępstwo. Tym samym stopień jego winy jest znaczny.

Przy wymierzaniu oskarżonemu kary grzywny Sąd wziął pod uwagę także cele prewencji indywidualnej i ogólnej, które winna spełniać ta kara. Zdaniem Sądu orzeczona kara zapobiegnie w przyszłości podobnym czynom oskarżonego i będzie oddziaływać na niego wychowawczo, ponadto ukształtuje wyobrażenie społeczeństwa o konieczność przestrzegania norm prawnych i nieuchronności kary.

K. D.	II	czyn przypisany oskarżonemu w punkcie II części rozstrzygającej wyroku	<p>Sąd uznał, że orzeczona wobec oskarżonego kara grzywny jest odpowiednia biorąc pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące, a także warunki i właściwości osobiste sprawy oraz stopień jego zawinienia i stopień społecznej szkodliwości czynu. Okolicznością łagodzącą jest niewątpliwie to, że oskarżony nie był dotychczas karany sądownie (k. 69).</p> <p>Niewątpliwie występki, którego dopuścił się K. D. cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości i wysoki stopień winy. Oskarżony dopuścił się zamachu na dobro chronione prawem jakim jest prawidłowe funkcjonowanie instytucji państwowych oraz godność funkcjonariusza publicznego. Działał przy tym bez powodu, pokrzywdzeni w żaden sposób nie prowokowali go. Co więcej, K. D. mając możliwość rozpoznania faktycznego i społecznego znaczenia czynu, mając możliwość zgodnego z prawem zachowania, nie będąc przez nikogo zmuszanym, zdecydował się popełnić przestępstwo. Tym samym stopień jego winy jest znaczny.</p> <p>Przy wymierzaniu oskarżonemu kary grzywny Sąd wziął</p>
-------	----	--	--

		<p>pod uwagę także cele prewencji indywidualnej i ogólnej, które winna spełniać ta kara. Zdaniem Sądu orzeczona kara zapobiegnie w przyszłości podobnym czynom oskarżonego i będzie oddziaływać na niego wychowawczo, ponadto ukształtuje wyobrażenie społeczeństwa o konieczność przestrzegania norm prawnych i nieuchronności kary.</p>
K. D.	III	<p>W ocenie Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara łączna grzywny jest odpowiednia biorąc pod uwagę cele prewencji ogólnej i indywidualnej. Zdaniem Sądu orzeczona kara zapobiegnie w przyszłości podobnym czynom oskarżonego i będzie oddziaływać na niego wychowawczo, ponadto ukształtuje wyobrażenie społeczeństwa o konieczność przestrzegania norm prawnych i nieuchronności kary. Wymierzając karę łączną grzywny Sąd zastosował zasadę asperacji. Jakkolwiek przestępstwa popełnione zostały w bliskim odstępie czasowym, to jednak godziły w różne dobra chronione prawem. Ponadto żadne z przestępstw nie dominuje nad drugim na tyle</p>

			by kara jednostkowa za nie wymierzona mogłaby być pominięta przy wymierzaniu kary łącznej.
1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. D.	IV	czyny przypisane oskarżonemu w punktach I i II części rozstrzygającej wyroku	W toku postępowania oskarżony został zatrzymany, tj. od godziny 10:25 w dniu 29 czerwca 2019 r. do godziny 17:50 w dniu 30 czerwca 2019 r. i okres ten zgodnie z art. 63 § 1 i § 5 k.k. zaliczono na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny.
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Brak było podstaw do przyjęcia, jak chciał tego obrońca oskarżonego (k. 133v), że w zakresie czynu przypisanego K. D. w punkcie I wyroku brak			

było skargi uprawnionego oskarżyciela, co winno skutkować umorzeniem postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. Zgodnie z art. 157 § 4 k.k., ściganie przestępstwa z art. 157 § 2 k.k następuje z oskarżenia publicznego jeżeli pokrzywdzonym jest osoba najbliższa zamieszkująca wspólnie ze sprawcą. Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. M. M. w czasie tego czynu pozostawała we wspólnym pożyciu z oskarżonym i wspólnie z nim zamieszkiwała. Bez znaczenia jest przy tym to, że po zdarzeniu wyprowadziła się od konkubenta.

W zakresie czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie II wyroku brak było podstaw do odstąpienia od wymierzenia K. D. kary i orzeczenie środka karnego, o co wnosił jego obrońca (k. 133v). Rozstrzygnięcie takie nie spełniłoby celów w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. W oskarżonym mogłoby wywołać poczucie bezkarności.

1.Koszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

V	<p>Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi w całości.</p> <p>Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kwotę 200 zł. tytułem opłaty od orzeczonej kary grzywny - art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, - kwotę 147,84 zł. tytułem pozostałych kosztów sądowych, na którą składają się: <ul style="list-style-type: none"> a) 40 zł. ryczałtu za doręczanie wezwań i zawiadomień w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem - § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym, b) 30 zł. opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (k. 69) - § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego, c) 77,84 zł. należności biegłych (k. 74) 	
1.Podpis		

--	--